METSÄTALOUS

Pidän selvänä boikottina, jos ympäristöjärjestöt eivät käytä tätä vaikuttamisen mahdollisuutta hyväkseen. **PUHEENJOHTAJA JAN-ERIK ENESTAM, PEFC SUOMI**

Luontojärjestöt hylkäsivät Enestamin PEFC-kutsun

”Eikiitos”, vastaavat WWF Suomi ja Suomen luonnonsuojeluliitto **Jan-Erik Enestamille**. Hän on toivonut ympäristöjärjestöjä mukaan PEFC-metsäsertifioinnin uudistamiseen.

Pitkäaikainen ministeri ja Pohjoismaiden neuvoston entinen pääsihteeri Enestam aloitti PEFC Suomi -yhdistyksen puheenjohtajana tämän vuoden alussa.

”Haluan saada keskeiset ympäristöjärjestöt mukaan yhdistykseen metsien sertifiointia kehittämään”, Enestam kertoi yhdeksi tavoitteekseen (MT 30.12.2013).

Suomen luonnonsuojeluliitto ei lämpene asialle.

”Emme ole ainakaan toistaiseksi lähdössä mukaan”, liiton puheenjohtaja **Risto Sulkava** sanoo.

Myös WWF Suomi pysyy PEFC:n ulkopuolella.

”Näin joudumme valitettavasti vastaamaan”, suojelujohtaja **Jari Luukkonen** sanoo.

Kutsu on esitetty aiemminkin

Luontojärjestöt on toivotettu tervetulleiksi PEFC-työhön jo ennen Enestamin puheenjohtajuutta.

”Kutsu on tullut esimerkiksi standardien uudistustyöhön”, Luukkonen ja Sulkava vahvistavat.

Uudistus on parhaillaan menossa.

”Toivon todella, että ympäristöjärjestöt toisivat asiantuntemuksensa työhön”, Enestam innostaa.

”Nyt olisi mainio tilaisuus vaikuttaa. Pidän selvänä boikottina, jos ympäristöjärjestöt eivät käytä tätä mahdollisuutta hyväkseen.”

Luontojärjestöt: Metsäsektori jyrää

Suomen luonnonsuojeluliitto ja WWF Suomi ovat mukana toisessa metsäsertifioinnin järjestelmässä eli FSC:ssä.

”FSC:stä koituu aitoja luontohyötyjä enemmän. Lisäksi FSC:ssä on mahdollisuus vaikuttaa”, Sulkava perustelee.

”PEFC:ssä laajempi näkökulma ei pääse esille, koska metsäala on enemmistönä.”

WWF:n Luukkosen mukaan PEFC:ssä on ”perustavanlaatuisia ongelmia”.

”Se tekee asiat metsätalouspainotteisesti. Järjestelmä ei ole tasapainoinen eikä demokraattinen.”

Sekä Luukkosen että Sulkavan mielestä PEFC:n päätöksentekomalli on huonompi kuin FSC:n, joka käyttää kolmen kamarin järjestelmää. Päätökseksi tulee ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen kamarin yhteinen näkemys.

Luukkonen moittii PEFC:n periaatetta, että mahdollisissa äänestyksissä enemmistö voittaa. ”Jos mukana on 20 metsätaloustahoa ja kaksi luontojärjestöä, niin luontonäkemys jyrätään äänin 20–2.”

PEFC Suomen pääsihteeri **Auvo Kaivola** vastaa arvosteluun. Hän kertoo esimerkkinä PEFC:n standardityöryhmän koostumuksen.

”Metsäteollisuuden edustajilla on noin yksi neljäsosa äänivallasta ja muilla metsätalouden edustajilla saman verran. Toinen puoli äänivallasta on aivan muilla tahoilla.”

”Mukana on koko suomalainen yhteiskunta – paitsi luontojärjestöt. Kutsuista huolimatta ne eivät ole halunneet osallistua.”

”Myös vähemmistö voi vaikuttaa”

Kaivolan mielestä metsäsektori ei jyrää PEFC:ssä.

”Näkemyksiä sovitetaan keskustellen yhteen, jotta kaikki voivat hyväksyä lopputuloksen. Äänestystilanteessa enemmistön kanta ratkaisee. Näinhän se on demokraattisissa käytännöissä.”

Myös vähemmistö voi vaikuttaa, Jan-Erik Enestam muistuttaa.

”PEFC:ssä on demokraattinen päätöksentekomalli, jossa haetaan kompromissia neuvotellen. Vaikka enemmistön kanta voittaa mahdollisessa äänestyksessä, vähemmistö voi vaikuttaa merkittävästi lopputulokseen.”

Uusia keinoja ryhmäsertifiointiin

PEFC:n piirissä on valtaosa Suomen metsistä. Laaja kattavuus perustuu ryhmäsertifiointiin.

Alueellisten ryhmäsertifikaattien haltijoita ovat metsänomistajaliitot, joita tulevaisuudessa ei välttämättä ole. Niiden toiminnan loppu liittyy MTK:n järjestöuudistukseen.

”Jos emme löydä tehokasta alueellista ryhmäsertifioinnin tapaa tuleville vuosille, niin totta kai kattavuus pienenee”, Kaivola sanoo.

”Mutta emme ole toimettomina. Uusien ratkaisujen etsiminen on työn alla.”

ANTTI KANTOLA

METSÄSERTIFIOINTI

Kestävän käytön periaatteet

Sertifiointi määrittelee metsien kestävän käytön periaatteet.

Kaksi keskeistä sertifiointijärjestelmää ovat PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification schemes) ja FSC (Forest Stewardship Council).

Suomessa PEFC on vallitseva sertifioinnin järjestelmä, metsistämme 20,6 miljoonaa hehtaaria on PEFC:n piirissä. Maailmanlaajuisesti PEFC-metsiä on noin 253 miljoonaa hehtaaria.

PEFC Suomen hallituksessa ovat edustettuna Kirkkohallitus, Koneyrittäjien liitto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK, METO - Metsäalan Asiantuntijat, Metsäalan kuljetusyrittäjät, Metsähallitus, Metsänhoitajaliitto, Metsäteollisuus ry, Puuliitto, Suomen 4H-liitto, Suomen Sahat ry ja Svenska lantbruksproducenternas centralförbund.

FSC kattaa Suomen metsistä noin 460 000 hehtaaria. Maailmanlaajuisesti FSC-metsiä on noin 180 miljoonaa hehtaaria.

Suomen FSC:n hallituksessa ovat mukana Greenpeace, Kuluttajaliitto, Luonto-Liitto, Metsä Group, Metsäteollisuus ry, Porosaamelaiset, Puuliitto, Stora Enso, Suomen luonnonsuojeluliitto, UPM-Kymmene ja WWF.

TEEMANUMEROSSA AIHEENA MM.:

- Suurten rakennusten kestävyys
- Nykyaikainen pihattonavetta
- Rakennustuotteiden CE-merkintä
- Ympäristöystävällinen hirsitalo
- Puukaasulla lämmittäminen

Numero ilmestyy 12.3.
Aineistopäivä 10.3.

Soita heti 020 413 2321 ja varaa ilmoitustilaa teemanumerosta!

Teemanumero on monipuolinen ja kattava kokonaisuus asuin- ja tuotantorakentamisesta. Hyödynnä suositun teeman huomioarvo ja ole mukana omalla ilmoituksellasi!

Varaukset 6.3. mennessä, aineistopäivä 10.3.
Aineistot sähköpostilla:
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

www.maaseuduntulevaisuus.fi Rakennusteema 12.3.2014 Painosmäärä 86 000 kpl

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

Lukijamäärä 313 000 (KMT S12/K13)
Levikki 81 774 (LT/2012)

KARI SALONEN

Kymin sellutehtaan laajennus lisää puun tarvetta 800 000 kuutiometriä vuodessa. Sellutehtaan kentältä syötettiin puuta kuorimon kuljettimelle perjantaina.

UPM:n puun tarve kasvaa 1,3 miljoonaa kuutiota

UPM:n Kymin ja Pietarsaaren sellutehtaiden laajennukset lisäävät kuitupuun käyttöä 1,3 miljoonaa kuutiometriä vuodessa. UPM kertoi perjantaina, että se investoi 160 miljoonaa euroa Kymin sellutehtaaseen.

Kymin sellutehtaan tuotantokapasiteetti kasvaa investoinnin ansiosta 170 000 tonnia 700 000 tonniin valkaistua havu- ja koivusellua vuodessa.

UPM:n Biorefining-liiketoiminta-alueen johtajan **Heikki Vappulan** mukaan vuosittainen havu- ja koivukuitupuun tarve lisääntyy Kymin tehtaalla 800 000 kuutiometriä.

Koivua lisäyksestä on noin 60 prosenttia ja kuusta sekä mäntyä 40 prosenttia. Havu- ja koivusellun tuotantomäärät vaihtelevat markkinatilanteen mukaan.

Kouvolan Kuusankoskella sijaitsevan Kymin tehtaan laajennus sisältää kuorimokapasiteetin kaksinkertaistuksen. Sahahakkeen sijasta raaka-aineeksi voidaan tulevaisuudessa käyttää enemmän pyöreää puuta.

”Omien sahojemme hake ei ole riittänyt kattamaan kaikkea tarvetta kolmella sellutehtaalla ja hakkeen saatavuus on heilunut riippuen sahateollisuuden sykleistä”, Vappula perustelee.

Kaukaalla biodiesel ensin

Kymin kapasiteetin lisäys on osa UPM:n aiemmin ilmoittamasta tavoitteesta kasvattaa yhtiön 3,3 miljoonan tonnin sellukapasiteettia 10 prosenttia seuraavan kolmen vuoden aikana

Pietarsaaren vuosikapasiteetiltaan 790 000 tonnin sellutehdasta uudistetaan parhaillaan liki 50 miljoonalla eurolla. Investoinnin valmistuttua puun tarve kasvaa Pietarsaaressa Vappulan mukaan noin 500 000 kuutiometriä.

”Kymin ja Pietarsaaren tehtaiden puunkäyttö kasvaa yhteensä 1,3 miljoonaa kuutiometriä, ja kyllä toivomme, että saamme mahdollisimman suuren osuuden siitä kotimaasta.”

UPM:n muut sellutehtaat sijaitsevat Lappeenrannan Kaukaalla ja Uruguayn Fray Bentosissa.

Viranomaisilta on saatu lupa laajentaa Fray Bentosin tuotantoa 1,1 miljoonasta tonnista 1,2 miljoonaan tonniin.

Kaukaan tehtaalle on valmistumassa ensi kesänä mäntyöljystä biodieseliä tuottava jalostamo.

”Kartoitamme myös Kaukaan sellutehtaan suunnitelmia, mutta ensin katsomme ihan rauhassa, miten biodieselin tuotanto siellä lähtee käyntiin”, Vappula sanoo.

Sellujätti mahdollinen

UPM pitää mahdollisena, että Suomeen rakennetaan uusi sellujätti vuosikymmenen lopulla.

”Jos kaikki Suomen kilpailukykyyn vaikuttavat asiat loksahtavat kohdalleen, ei uusi sellutehdas ole poissuljettu asia”, Vappula sanoo.

Uuden sellutehtaan rakentaminen ei ole lähivuosien päällimmäinen asia yhtiön suunnitelmissa. Investoinnin aika voisi koittaa vuosikymmenen lopulla.

Miljoona tonnia sellua vuosittain tuottavan tehtaan rakentaminen maksaisi noin 1,5 miljardia euroa.

Jätti-investointi edellyttää Vappulan mukaan varmuutta miljoonien lisäkuutiometrien tasaisesta puuvirrasta kilpailukykyiseen hintaan 20–30 vuotta eteenpäin.

Puuta tehdas tarvitsisi vuosittain viitisen miljoonaa kuutiometriä.

Vappulan mukaan UPM:n sellutehtaiden laajennukset kertovat, että luottamus puukaupan tasaiseen toimivuuteen on vahvistunut.

”Kyllä tämä on osoitus siitä, että olemme tyytyväisenä katsoneet, että muutaman vaikean vuoden jälkeen puumarkkina on toiminut. Näin toivoisi jatkuvan.”

Sellunteko on ollut viime vuosina metsäyhtiöille hyvin kannattavaa liiketoimintaa.

Vappulan mukaan suomalaisella sellulla on hyvä maine maailmalla.

”Kyllähän kollektiivinen tavoite pitäisi olla, että meillä Suomessa jonakin päivänä on uusi sellutehdas”, Vappula sanoo.

JUHA KAIHLANEN

Maailman suurimmat selluntuottajat

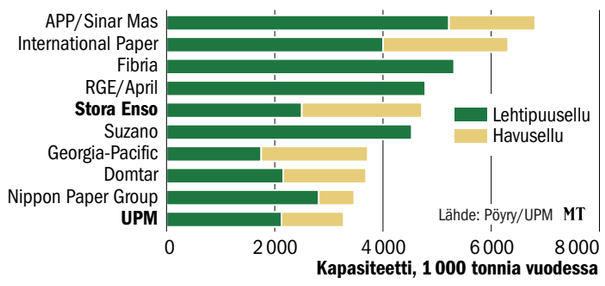

> Sellunteko on ollut viime vuosina metsäyhtiöille hyvin kannattavaa liiketoimintaa.

> Luottamus puukaupan toimivuuteen on vahvistunut.

UPM jatkaa Changshun tehtaan laajennusta

UPM:n Kiinan Changshun tehtaalle rakennetaan kolmas tuotantolinja mutta ei uutta voimalaitosta. Yhtiö tyytyy uudistamaan nykyistä voimalaitosta.

UPM ilmoitti Changshun kone- ja voimalaitosinvestoinneista elokuussa 2012. Tehtaan uuden koneen on määrä tuottaa 360 000 tonnia päällystämättömiä hienopapereita sekä korkealaatuisia tarran taustapapereita. Kone käynnistyy ensi vuoden loppuun mennessä.

Tarkennetun suunnitelman mukaisesti kokonaisinvestointi on 277 miljoonaa euroa alkuperäisen 390 miljoonan euron sijaan.

”Olemme asettaneet kolmelle vuodelle kasvutavoitteet biopolttoaineissa, erikoispapereiden tuotannossa Aasiassa, tarramateriaaleissa ja selluntuotannossa. Näin kasvatamme käyttökatettamme 200 miljoonaa euroa”, sanoo UPM:n toimitusjohtaja **Jussi Pesonen** tiedotteessa.

Changshun investointi vastaa Aasian kasvavaan kysyntään tarjoamalla laajan tarran taustamateriaali-, toimisto- ja erikoispaperivalikoiman.

Tarramateriaalien vuosittaisen maailmanlaajuisen kasvun arvioidaan olevan nelisen prosenttia. Yli puolet tästä kasvusta tulee Aasiasta.

MT

UUTISTAUSTA

Arktinen takapiha ei tunnista metsiä

Impivaaralainen näkemys Euroopan unionista kulkee niin, ettei ”sieltä” voi koskaan tulla mitään hyvää. Harvempi tulee ajatelleeksi, että mekin olemme ”siellä”.

Tietenkin esimerkiksi monet metsiä koskevat ehdotukset tulevat unionissa tahoilta, jotka eivät ymmärrä pohjoisen metsätalouden piirteitä ja tarpeita. Mutta osaamme me itsekin.

Kun katseet suunnataan Brysseliin, takapihaksi luontuu Suomi katsojasta pohjoiseen. Usein sieltä löytyy Rovaniemi, joka pyrkii saamaan itselleen Euroopan unionin arktisen informaation keskuksen.

Se on myös kaupungissa sijaitsevan Arktisen keskuksen johtaman verkoston tavoite. 19 jäsenen verkostossa on mukana enimmäkseen tieteellisiä organisaatioita ympäri Eurooppaa. Unionin arktisiin hankkeisiin on Suomessa ilmoittautunut niinkin eteläisiä maakuntia kuin Pohjois-Karjala, Etelä-Savo ja Keski-Suomi.

Siksi ei ole samantekevää, mitä Arktinen keskus kertoo meistä. Unioni on antanut miljoona euroa valmisteluhankkeeseen, joka tarkoittaa ”strategisen ympäristötiedon” tuottamista arktiselta alueelta. Hanke päättyy ensi kesäkuussa.

Halutonta ja vääristelevää

Hankkeen verkkosivulta löytyy linkit seitsemälle tietosivulle, joista ehkä kolme koskettelee metsäalaa: ilmaston, kulttuurin ja maankäytön muutoksia koskevat sivut. Ne puhuvat metsien käytöstä haluttomasti, vääristellen ja ongelmia korostaen.

Ilmastonmuutos-sivulla metsien käytön mahdollisuudet ovat jääneet täysin vaille huomiota. Metsistä puhutaan vain siinä, missä mainitaan, että ”perinteiset hakkuut” ovat tärkeitä alueen alkuperäisväestölle.

Kulttuurisivuilla luetellaan tärkeimmät talousalat arktiksessa. Joukossa ei ole metsätaloutta tai -teollisuutta.

Toisessa kohtaa metsätalous samaistetaan merkityksettään kalatalouteen. Metsäteollisuutta ei edes mainita. Muuten metsien käyttöä ei liitetä arktisen kulttuuriin mitenkään.

Maankäyttösivulla mainitaan metsäteollisuus; sen kerrotaan siirtyneen muualle. Metsäsertifioinnista sivu kertoo, että Suomen ”metsälobby” on estänyt FSC-sertifiointijärjestelmän käyttöönoton ja soveltaa sen sijaan ”teollisuusystävällistä” FFCS:tä, vaikka ympäristöjärjestöt ja Saamelaisneuvosto tunnustavat FSC:n paremmaksi.

Harvoin on näin vähissä sanoissa nähty näin monta virhettä. Todellisuudessa FSC:tä käytetään Suomessa, koska teollisuus sitä halusi. FFCS:n nimi taas on jo kauan ollut PEFC, ja jos se jollekin on ystävällinen, niin pienmetsänomistajille.

Entä miksi Arktinen keskus vetoaa tässä saamelaisten kansalaisjärjestöön, mutta jättää mainitsematta, että demokraattisesti valittu Saamelaisparlamentti ja poronhoitajat ovat PEFC:ssä mukana?

Muuttaa voi, jos on tiedeviite

Minulle on kerrottu, että tietosivuja voi kyllä muuttaa, jos kykenee osoittamaan tieteellisen tutkimuksen, joka todistaa muutoksen puolesta. Kun sellaista ei ole löytynyt, esimerkiksi UPM:n tuhansia FSC-hehtaareita ei Arktisen keskuksen ja sitä myötä unionin mielestä liene olemassa.

Onneksi tiede sentään osoittaa maailmansodan päättyneeksi. Muuten Arktinen keskus kertoisi unionille, että sitä käydään vieläkin.

HANNES MÄNTYRANTA on Suomen Metsäyhdistyksen viestinnän suunnittelija